Pytania uczniów

Ew. Mateusza 24:1-3

Kiedy się to stanie? – Mat. 24:3.

Uczniowie Pana Jezusa zadali mu trzy konkretne pytania dotyczące Jego proroctwa o zniszczeniu Świątyni. Jezus z pewnością radował się ich ciekawością i wielką wiarą!

Ich pytania można podsumować w następujący sposób:

- Kiedy się to stanie? (odpowiedź w wersecie 15)
- Skąd będziemy wiedzieć, że wróciłeś? (odpowiedź w wersecie 21)
- Skąd będziemy wiedzieć, że kończy się ten wiek? (odpowiedź w wersecie 22)

Być może uczniowie zadali te szczegółowe pytania ponieważ pierwsza obecność naszego Pana była dla nich niezrozumiała. Zrozumienie znaków pierwszej obecności Jezusa wymagało ich wiary w proroctwa, które nie pasowały do ich oczekiwań wobec zwycięskiego Mesjasza (np. „wzgardzony był i opuszczony przez ludzi (…) Gdy złoży swoje życie w ofierze (…)” Izaj. 53:3,10). Tym razem chcieli być gotowi.

Jezus odpowiedział na ich trzy pytania dotyczące swojej drugiej obecności za pomocą proroczych znaków. Choć uczniowie mogli się ich doszukiwać wiarą, to jednak znaki te miały być w pełni zrozumiane dopiero przez przyszłych naśladowców, którzy mieli uwierzyć w ich słowa podczas siódmego okresu Kościoła, pod koniec Wieku Ewangelii.

W tym czasie, tj. na około tydzień przed ukrzyżowaniem, wiara uczniów oparta była na ich bezpośrednim doświadczeniu sprawiedliwości Jezusa, na obserwacji cudów jakich dokonywał oraz na licznych proroctwach, które wypełnił w ich obecności. Oddali swoje życia (wszystko co mieli) Jezusowi, a On nagrodził ich rosnącą wiarę Wielkim Proroctwem o nadejściu Królestwa Bożego, którego pragnie cała ludzkość.

Pragnienie pokazania Mistrzowi budynków świątynnych wykazuje ich cielesne myślenie; zabrakło im wiary. Pan Jezus odrzuca ich zaproszenie do „patrzenia i podziwiania” przypominając im, że prawdziwy Boży majestat nie jest ziemski, ale może być w pełni dostrzeżony jedynie duchowymi oczami. Z pewnością przypomniało im to wcześniejsze, cudowne napomnienie Pana: „Ale szukajcie najpierw Królestwa Bożego i sprawiedliwości jego…” (Mat. 6:33).

Być może to obywatelska duma uczniów z majestatu i piękna Świątyni z imponującymi budynkami zachęciła ich do pokazania jej Jezusowi. Byli dumni z tej budowli; uznali ją za właściwą inspiracje dla pobudzenia wiary. Myśleli, że Mistrz również powinien być pod jej wrażeniem!

Jednak to Wielkie Proroctwo naszego Pana jest właściwą inspiracją dla wiary uczniów. Jezus miał już niewiele cennego czasu na wyposażenie swoich naśladowców we właściwe narzędzia do zmiany priorytetów, więc kontynuował otwieranie ich duchowych oczu przez szokującą zapowiedz rychłego zniszczenia Świątyni. Za pomocą takiej radykalnej wypowiedzi Jezus chciał doprowadzić do ich duchowego przebudzenia, pobudzając pragnienie by wiedzieć więcej.

Widzimy zatem, że pierwszą lekcją, jaką Pan chciał przekazać poprzez Wielkie Proroctwo, jest Jego zdolność zrozumienia człowieczeństwa apostołów. Doświadczenie Jezusa w nauczaniu i prowadzeniu uczniów jest zaprezentowane w klasycznej, pięciostopniowej technice opowiadania:

- Zachęcił uczniów do aktywnego poszukiwania prawdy;
- Przedstawił siebie jako ich mentora (Mat. 24:4);
- Przedstawił proroctwo jako narzędzie do zbudowania niezachwianej wiary w uczniach (i nas)
- Pokazał jak wykorzystać proroctwo do pokonania trudności na drodze; poprzez obserwowanie (wersety 5-12), czekanie (werset 13) oraz działanie (werset 14)
- Zakończył Wielkie Proroctwo wskazując na skarb; Jego obietnica zniszczenia dzieła wroga (werset 43) oraz dostarczenie pokarmu w słusznym czasie (werset 45), który nakarmi Kościół i wprowadzi Królestwo Boże.

Taka pięciostopniowa metoda opowiadania historii jest skutecznie stosowana we współczesnej literaturze i kinie. Nie zapominajmy o tym prostym sposobie jakiego użył Mistrz aby nauczać swoich uczniów o tak ważnych sprawach, gdy sami będziemy opowiadać historie naszej własnej wiary dla pouczenia innych.

Uczniowie posiadali szczerą wiarę napędzaną przez rosnącą miłość do Jezusa. Dlatego też Wielkie Proroctwo naszego Pana jest czystą mową, która miała łączyć ich z mocą Bożą, dając im nadzieję, marzenia oraz pobudzac wierność naśladowców przez następne 2000 lat.

Z drugiej strony, świat ludzkości miał być stracony na następne 2000 lat. Cała ludzkość będzie gotowa na przyjęcie tej czystej mowy Jezusa po tym, jak zostanie przygotowana przez doświadczenie ucisku obecnego świata (Sof. 3:8-9). Duchowe przebudzenie ludzkości nastąpi dopiero wtedy, gdy Bóg wyleje na nich swego Ducha a ludzie oddadzą Jezusowi wszystko w Królestwie Bożym. Stanie się to wówczas, gdy królestwa ludzkie zostaną zniszczone, nadzieje zmarnowane a ich marzenia okażą się tylko pyłem na wietrze.

Jakich lekcji uczymy się z trzech pytań uczniów? Powinniśmy zadawać pytania Panu Jezusowi i uważnie rozważać Jego odpowiedzi! Kiedy „otwieramy nasze własne okno światopoglądowe, aby spojrzeć na zewnątrz” i widzimy wydarzenia, które przeczą naszym oczekiwaniom, może to być sposób Pana aby wprowadzić nas w podobny, bliski sposób nauczania; może to być sposobność dla Jezusa aby zmienić nasze priorytety i pokazać nam czystą mowę Jego proroczej prawdy.

Nasze zadanie jest bardzo proste, ale jednocześnie jakże trudne! Musimy obserwować wydarzenia, czekać, głosić Ewangelię i być gotowym. Wielkie Proroctwo naszego Pana przypomina nam o powiedzeniu zainspirowanym przez Biblię: „Kiedy uczeń jest gotowy, pojawi się nauczyciel”. Jezus jest dla tych, którzy patrzą, aby zobaczyć.

Błogosławione są nasze oczy, bo widzą Jezusa i uszy nasze, bo słyszą słowa Jego. Zawsze bądźmy gotowi na nauczanie naszego Wielkiego Nauczyciela, nawet gdy staramy się odpychać od siebie wpływy świata, naszego własnego ciała i przeciwnika.

Todd Alexander